

Poslovni broj: UsIsav-535/16-9

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sudu Silviju Čoviću te Ivani Milardović zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihariovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe u postupku rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, nakon održane usmene i javne rasprave zaključene 26. svibnja 2017. godine, u prisutnosti tužitelja i opunomoćenice tuženika, 5. lipnja 2017. godine

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži poništenje Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/16-01/755, URBROJ: 376-05/MS-16-05 (IM) od 9. studenog 2016. godine, kao neosnovan.

Obrazloženje

U pravodobno podnesenoj tužbi protiv Odluke tuženika KLASA: UP/I-344-08/16-01/755, URBROJ: 376-05/MS-16-05 (IM) od 9. studenog 2016. godine tužitelj je, u bitnom, naveo: da je nakon isteka ugovora sklopljenog sa operatorom odlučio promijeniti operatora te sklopio novi ugovor sa da mu je nekoliko mjeseci nakon toga stigao račun za terminalnu opremu od ; da je odmah nakon saznanja za to navedenu opremu pokušao vratiti operatoru jer da istu ne može ni koristiti bez da je njihov korisnik gdje da mu je rečeno kako istu ne može vratiti pa je 5. travnja 2016. godine poslao prigovor na koji da mu je odgovoreno kako nije ispoštovao vremenska ograničenja propisana Općim uvjetima poslovanja la ne zna kada je točno primio račun broj da pogrešno smatra kako bi rok za vraćanje terminalne opreme trebao teći od dana izdavanja računa; da nije čitao Opće uvjete poslovanja i je primio obavijest da bi spomenutu opremu trebao vratiti; da se potom obratio zahtjevom za rješavanje spora Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti koji da također pogrešno smatraju kako rok za vraćanje opreme teče od dana izdavanja predmetnog računa; da mu kao jedinom zaposlenom članu obitelji s dvoje malodobne djece i suprugom svaki financijski izdatak predstavlja problem pogotovo kada zna

da mu se nešto pogrešno stavlja na teret. Predložio je da Sud poništi osporenu Odluku tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo kako je postupak proveo temeljem članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14; dalje u tekstu ZEK) koji da se odnosi na rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, povodom zahtjeva tužitelja vezanog uz prigovor na račun za veljaču 2016. godine izdan od strane operatora javnih komunikacijskih usluga, a koji se odnosi na fakturiranu naknadu za terminalnu opremu. Istakao je kako je u svrhu provjere navoda tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka koji je prethodio ovom upravnom sporu zatražio očitovanja te dostavu cjelokupne dokumentacije temeljem koje bi mogao potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje. Smatra kako tužiteljevi navodi proizlaze iz nedovoljnog poznavanja odredbi ZEK-a te navodi kako je u tijeku postupka nesporno utvrđeno da je tužitelj 26. listopada 2013. godine potpisao zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa s te da je tom prilikom svojim potpisom potvrdio da je upoznat i da u cijelosti prihvaća opće uvjete poslovanja, uvjete korištenja usluga i cjenik usluga. Citirao je pritom relevantni članak 4.4.8. Općih uvjeta poslovanja.

te dodao kako je navedena odredba usklađena s odredbom članka 7. stavka 5. točke 12. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“ broj: 154/11, 149/13, 82/14, 24/15 i 42/16; dalje u tekstu Pravilnik). S obzirom da u vrijeme potpisivanja pretplatničkog ugovora spomenuti članak Općih uvjeta poslovanja nije postojao da je utvrđeno kako je na računu za ožujak 2015. godine tužitelj obaviješten da će zbog usklađivanja s odredbama Izmjena i dopuna Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga te Pravilnika o prenosivosti broja, a sukladno članku 42. stavku 7. točki 1. ZEK-a, 1. svibnja 2014. godine na svojim internetskim stranicama objaviti izmijenjene Opće uvjete poslovanja. U postupku da je utvrđeno kako je tužitelj terminalnu opremu pokušao vratiti 5. travnja 2016. godine iako mu je krajnji rok za povrat bio 22. siječnja 2016. godine tj. 15 dana od dana raskida pretplatničkog ugovora koji je nastupio 7. siječnja 2016. godine danom prijenosa pretplatničkog ugovora u mrežu operatora javnih komunikacijskih usluga.

te, a nije izvršio povrat terminalne opreme ni u daljnjem roku od 15 dana od dana izdavanja računa u kojem mu je naplaćena naknada za terminalnu opremu, a u kojem slučaju bi imao osnova za traženje storna naknade. Datum izdavanja navedenog računa da je bio 4. ožujka 2016. godine pa da je tužitelj imao rok do 19. ožujka 2016. godine za povrat navedene opreme što da isti nije učinio. U cijelosti osporava tužbene navode i predlaže da Sud odbije tužbu kao neosnovanu.

Osporenom odlukom tuženika KI ASA, UP/I-344-08/16-01/755, URBROJ: 376-05/MS-16-05 (im) od 9. studenog 2016. godine, odbijen je zahtjev za rješavanje korisnika spora, na račun ispostavljen za mjesec veljaču 2016. godine, izdan od trgovačkog društva, kao neosnovan.

Na ročištu za raspravu održanom pred ovim Sudom 26. svibnja 2017. godine tužitelj je, u bitnom ostao pri tužbenim navodima ponovivši još jednom kako nije bio upoznat da Općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe, dok je opunomoćenica tuženika ostavši pri navodima iz odgovora na tužbu navela kako je tužitelj svojim potpisom na zahtjevu za uslugom od 26. listopada 2013. godine pristao na Opće uvjete poslovanja, te da se sa istima trebao upoznat i da je obveza povrata terminalne opreme bila određena u općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe kako u

Sukladno članku 4. stavku 4. točki 8. Općih uvjeta poslovanja, u slučaju raskida/prestanka Pretplatničkog ugovora Korisnik je dužan u roku od 15 dana od dana deaktivacije usluge na adresu, na svom trošku dostaviti/vratiti svu Terminalnu opremu i uređaje u vlasništvu, a. Ukoliko Korisnik u navedenom roku ne vrati Terminalnu opremu, će mu izdati račun za iznos naknade za opremu u vrijednosti navedenoj u Cjeniku, odnosno drugom odgovarajućem dokumentu u kojem je navedena cijena opreme. Ukoliko korisnik vrati terminalnu opremu u roku od 15 dana od dana izdavanja računa u kojem mu je naplaćena naknada za Terminalnu opremu, Telekom će navedenu naknadu stornirati. Terminalna oprema koju korisnik vrati nakon navedenog roka, a za istu mu je na računu naplatio naknadu, prešla je u vlasništvo Korisnika. Ukoliko Korisnik tu opremu koja je prešla u njegovo vlasništvo ponovno vrati, isti će je ekološki zbrinuti sukladno važećim propisima. Iznimno, ukoliko Korisnik prije provedenog ekološkog zbrinjavanja zatraži da mu vrati Terminalnu opremu, će mu istu vratiti na adresu za dostavu računa, pri čemu troškove vraćanja opreme snosi Korisnik.

Iz stanja čitanog spisa tuženog tijela proizlazi kako je tužitelj dana 26. listopada 2013. godine sklopio sa zainteresiranom osobom 4. pretplatnički ugovor za korisnički paket usluga 4 ADSL koji je koristio od prosinca 2013. godine te da se po isteku ugovorne obveze od 24 mjeseca odlučio za promjenu pružatelja telekomunikacijskih usluga nakon čega je dana 7. siječnja 2016. godine izvršen prijenos pretplatničkog broja u mrežu operatora 3. na koji datum je nastupio prestanak pretplatničkog odnosa između korisnika i . Budući da je tog dana deaktivirana usluga, sukladno citiranoj odredbi članka 4. stavka 4. točke 8. Općih uvjeta poslovanja tužitelj je bio dužan terminalnu opremu vratiti do dana 22. siječnja 2016. godine. Kako to nije učinio do navedenog datuma dana zainteresirana osoba dana 4. ožujka 2016. godine tužitelju izdala račun broj za mjesec veljaču 2016. godine u kojem je pod stavkom Ostale naknade navedeno da je tužitelj dužan zainteresiranoj osobi platiti iznos od 896,34 kune uz pripadajući PDV u iznosu od 224,09 kuna što sveukupno iznosi 1.120,43 kune. Sukladno spomenutoj odredbi općih uvjeta poslovanja tužitelj je mogao u roku od 15 dana od dana izdavanja spomenutog računa (odnosno do dana 19. ožujka 2016. godine) vratiti predmetnu terminalnu opremu te bi u tom slučaju zainteresirana osoba stornirala taj račun. Kako iz stanja čitanog spisa tuženika proizlazi da je tužitelj pokušao izvršiti povrat 5. travnja 2016. godine jasno je kako je tužitelj pokušao izvršiti povrat spomenute opreme nakon isteka rokova predviđenih člankom 4. stavkom 4. točkom 8. Općih uvjeta poslovanja te da mu je shodno tome zainteresirana osoba pravilno ispostavila račun za tu opremu koja je sukladno citiranim odredbama prešla u vlasništvo korisnika. Pritom valja napomenuti kako pravilno zaključuje tuženik da nisu od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari prigovori tužitelja izneseni kako u tužbi tako i na ročištu održanom pred ovim Sudom 26. svibnja 2017. godine da nije bio upoznat sa općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe budući da je tužitelj zasnivanjem pretplatničkog odnosa sa pristao na njene opće uvjete poslovanja te se s istima trebao upoznati. Isto tako na računu koji mu je ispostavljen od strane zainteresirane osobe za mjesec ožujak 2015. godine tužitelj je obaviješten kako će zainteresirana osoba dana 7. svibnja 2015. godine na svojim internetskim stranicama objaviti izmijenjene opće uvjete poslovanja. Pogrešno tužitelj u tužbi navodi kako bi rok od 15 dana za povrat terminalne opreme trebao početi teći od dana zaprimanja spomenutog računa budući da kako je već istaknuto Opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, a na koje je tužitelj pristao, vežu početak spomenutog roka za dan izdavanja računa, a ne za dan dostave računa tužitelju. Ni ostali tužbeni navodi

vezani za loše financijsko stanje tužitelja i njegove obitelji nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari

Slijedom naprijed navedenih utvrđenja, ocjenjujući zakonitost osporavane Odluke tuženika kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za rješavanje spora, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja već je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09; dalje u tekstu ZUP-a, na koje ovaj Sud, temeljem članka 31. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; dalje u tekstu ZUS) pazi po službenoj dužnosti.

Radi toga je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u izreci.

U Splitu 5. lipnja 2017. godine

S U D A C

Silvio Čović, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske na temelju odredbe članka 66. stavka 1. ZUS-a. Žalba odgađa izvršenje presude na temelju članka 66. stavka 5. ZUS-a.

NACRT ODLUKE IZRADIO
SUDSKI SAVJETNIK SINIŠA BAČIĆ

Za točnost utvrdila - ovlaštena službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	12.10.2017. 8:27:14		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/17-01/05	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-7		0	

